

Sygn. akt IV U 1183/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 kwietnia 2016r. w S.

odwołania Z. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 13 sierpnia 2015 r. Nr (...)

w sprawie Z. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu Z. P. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 01 sierpnia 2015 r. do dnia 31 lipca 2018 r.

Sygn. akt IV U 1183/15

UZASADNIENIE

Decyzją 13 sierpnia 2015r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał Z. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 sierpnia 2015 r. do 31 lipca 2018 r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył Z. P. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy wskazując, że jego stan zdrowia nie uległ poprawie i nadal jest pod opieką lekarzy: kardiologa, neurologa, urologa, okulisty (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 3 sierpnia 2015 r., która stwierdziła u wnioskodawcy częściową niezdolność do pracy do 31 lipca 2018 r. i brak całkowitej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca Z. P. był uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do 31 lipca 2015 r. na podstawie decyzji z 9 lutego 2015 r. (k. 93 akt organu rentowego). W dniu 1 lipca 2015 r. ubezpieczony złożył wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 96 akt organu rentowego). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 16 lipca 2015 r. ustalił, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy, uznał wnioskodawcę za częściowo niezdolnego do pracy do 31 lipca 2018 r. (k. 98 akt organu rentowego). Z. P. wniósł sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS i na skutek powyższego został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 3 sierpnia 2015 r. ustaliła, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do 31 lipca 2018 r. (k. 201 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 13 sierpnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał Z. P. od dnia 1 sierpnia 2015 r. do dnia 31 lipca 2018 r. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (k. 102 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy: ortopedy, neurologa i kardiologa w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznał u Z. P. stan po wszczęciu sztucznej zastawki aortalnej w 2004 r., przewlekłe leczenie przeciwzakrzepowe, przewlekła niewydolność serca (...), komorowe zaburzenia rytmu serca, nagłe zatrzymanie krążenia w ich przebiegu, częstoskurcz komorowy, napadowe migotanie przedsionków, zaburzenia lipidowe, hipertrójglicerydemie, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z okresowym zespołem bólowym (opinia k. 11-12). Po rehabilitacji kardiologicznej przebytej przez ubezpieczonego w ramach prewencji rentowej w okresie od 5-28.06.2015 r. nie zaobserwowano poprawy stanu układu sercowo-naczyniowego, wydolności fizycznej, zmniejszenia częstości występowania zaburzeń rytmu serca zagrażających życiu. Komorowe zaburzenia rytmu serca utrzymują się badaniu ekg H. z 23 września 2015 r. Biegli wskazali, iż ze względu na stopień uszkodzenia układu sercowo-naczyniowego, występowanie groźnych dla życia zaburzeń rytmu serca, słabą wydolność fizyczną ubezpieczonego, konieczność stałego leczenia przeciwzakrzepowego uznają ubezpieczonego Z. P. za całkowicie niezdolnego do pracy na okres 3 lat (w okresie wskazanym również przez organ rentowy).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy Z. P. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego ustalającej dla niego prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 sierpnia 2015 r. wymagało ustalenia jedynie czy wnioskodawca po 31 lipca 2015 r. jest nadal całkowicie niezdolny do pracy, czy też doszło do poprawy jego zdrowia skutkującego uznaniem go za częściowo niezdolnego do pracy. Pozostałe przesłanki do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymienione w art. 57 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie były sporne.

W złożonej opinii biegli lekarze sądowi: kardiolog, neurolog i ortopeda po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną ubezpieczonego i po przeprowadzeniu badań uznali ubezpieczonego ze względu na stopień uszkodzenia układu sercowo-naczyniowego, występowanie groźnych dla życia zaburzeń rytmu serca, słabą wydolność fizyczną, konieczność stałego leczenia przeciwzakrzepowego za całkowicie niezdolnego do pracy na okres 3 lat (opinia biegłych k.11-12).

Strony nie kwestionowały opinii biegłych sądowych.

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyście uzasadniona. Ponadto przedmiotowa opinia nie została zakwestionowana przez organ rentowy.

Stwierdzona u ubezpieczonego całkowita niezdolność do pracy istniała po 31 lipca 2015 r. i biegli orzekli, iż ma ona charakter okresowy i ustalili czas jej trwania na okres 3 lat.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu Z. P. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 1 sierpnia 2015 r. do 31 lipca 2018 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.